

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Η Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου (15 Αυγούστου)

Η Μεγάλη Αγαπημένη

Το πρόσωπο της μεγάλης Μάνας όλων μας τιμούμε σήμερα, αγαπητοί μου αδελφοί, στο αποκορύφωμα αυτής της υπέροχης Αυγουσιάτικης διαδρομής. Ήλθαμε ν' αποδώσουμε τιμή και ευγνωμοσύνη στην Μεγάλη Αγαπημένη της καρδιάς μας, του τόπου μας, της ιστορίας μας. Και η Παναγία μας είναι σίγουρα η πιο αγαπημένη. Όλοι μας έχουμε συνάψει μαζί της μια ξεχωριστή και μοναδική σχέση διακρίνοντάς την από την μεγάλη χορεία των Αγίων της πίστεώς μας. Ξεχωρίσαμε πάνω της αυτό που μπορεί να γεμίσει την καρδιά μας, να εμπνεύσει την ύπαρξή μας. Γι' αυτό την εμπιστευόμαστε χωρίς δισταγμούς και αναστολές.

Η Παναγία, μία μορφή βγαλμένη μέσα από τα σπλάχνα της ανθρώπινης ακαταστασίας και αμαρτωλότητας, έδειξε, ευθύς εξ αρχής, ότι δεν ήταν δυνατόν να ανήκει στη ζοφερή πραγματικότητα της ανθρώπινης κατάπτωσης. Έδειξε ότι ήταν πλασμένη για κάτι άλλο, κάτι πέρα από τα δεδομένα και τα συνηθισμένα, κάτι που, τελικά, θα είχε σχέση με τα γήινα, στην προοπτική, όμως, να συνδεθούν άμεσα με τα επουράνια. Και εκείνη έπαιξε ακριβώς αυτόν το ρόλο του εκλεκτού συνδέσμου που μπόρεσε, μέσα από την ταπείνωση και την υπακοή της, να καταστεί το δοχείο της χάριτος του Θεού. Μπόρεσε να ενώσει τον ουρανό με τη γη και να ανανεώσει την ελπίδα ότι η πραγματικότητα της προσωπικής μας λύτρωσης και σωτηρίας καθίσταται, πλέον, ρεαλιστική.

Χωρίς ίχνος σοβινισμού πιστεύουμε ότι, από όλους τους Ορθοδόξους λαούς της υφηλίου, ο Ελληνικός Ορθόδοξος λαός συνδέεται άρρηκτα μαζί της με τρόπο εκπληκτικό. Κάθε Αύγουστο η Ελλάδα ζει και κινείται στους ρυθμούς της μεγάλης γιορτής της Παναγιάς. Από το ένα άκρο της πατρίδας έως το άλλο αν κινηθεί κανείς, θα διαπιστώσει ότι ο λαός μας γεμίζει τις Εκκλησιές μέσα στην κάψα του Καλοκαιριού. Ψάλλει με δέος τον Παρακλητικό της Κανόνα, ανοίγει και λειτουργεί τα ξεχασμένα και απομονωμένα ζωκλήσια της υπαίθρου και γιορτάζει το Πάσχα του Καλοκαιριού αποδίδοντας στο πρόσωπό της τιμή ξεχωριστή.

Από την Τήνο μέχρι τη Σουμελά στο Βέρμιο, από τη Χοζοβιώτισσα της Αμοργού μέχρι τη δική μας Παναγία Ξενιά της Μαγνησίας, από την Εκατονταφυλιανή του Αιγαίου μέχρι την Εικοσιφοίνισσα της Μακεδονίας, στήνεται ένας μοναδικός λατρευτικός χορός. Εξελίσσεται ένα αέναο πανηγύρι. Ένας αόρατος αρχιμουσικός μοιάζει να κινεί την ευλογημένη μπαγκέτα του εναρμονίζοντας αυτό το υπερκόσμιο και συνάμα, τόσο δικό μας

Θεομητορικό τραγούδι. Γιατί, όμως όλα αυτά; Γιατί αυτό το μεγάλο δέσιμο; Τι είναι, επιτέλους, η Παναγία για μας;

Τόσο η πολιτιστική μας παράδοση, όσο και η θρησκευτική μας πίστη δίνουν την απάντηση. Η Παναγία για εμάς τους Έλληνες, περισσότερο από Θεοτόκος, από Υπεραγία, από ένα πρόσωπο πέραξ του οποίου εξελίχτηκαν στην ιστορία πολλοί αγώνες για τη δογματική της θέση μέσα στην Εκκλησία, είναι απλά και μόνο η μεγάλη Μάνα με όλα όσα συνεπάγεται αυτός ο όρος, ο τόσο απλός, μα και τόσο μεγάλος και ουσιαστικός.

Η Παναγία είναι η μάνα μας, γιατί είναι το αποκούμπι μας. Σ' αυτή καταθέτουμε τα πάθια και τους καημούς μας. Εκείνης το όνομα φέρουμε αβίαστα στα χείλη μας κάθε φορά που καλούμαστε ν' αντιμετωπίσουμε κινδύνους, προβλήματα, να ξεπεράσουμε τις ανασφάλειές μας. Είναι η Μάνα μας, γιατί σ' αυτήν ακουμπάμε και παρακαλούμε, γιατί είμαστε σίγουροι πως θ' ακούσει, όπως ακούει η κάθε μάνα την παράκληση των παιδιών της. Είναι η καταφυγή μας στους πειρασμούς, η ειρήνη μας στον πόλεμο των παθών, είναι το φως στο σκοτάδι των θλίψεων και των δοκιμασιών που χειμάζουν τις ψυχές μας. Είναι η προστασία και η σκέπη της ζωής μας, εκείνη που γεμίζει την καρδιά μας με χαρά και ευφροσύνη, που μας έσωσε από το θάνατο και τη φθορά, γιατί γέννησε τον νικητή του θανάτου. Είναι η *μεταβολή των θλιβομένων, η απαλλαγή των ασθενούντων, των πολεμουμένων η ειρήνη, των χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία των πιστών*¹

Η Παναγία είναι η μάνα μας, γιατί είναι η μεσίτριά μας. Η μητρική της ιδιότητα είναι εκείνη που την καθιστά ικανή να πρεσβεύει, με παρρησία, στον Υιό και Θεό της, μεταφέροντας στο θρόνο Του τις δικές μας ικεσίες και παρακλήσεις. Είναι σε θέση να μαλακώνει και να καταπραΰνει την δίκαιη απογοήτευση του Θεού για την εκτροπή και το παραστράτημά μας από το δικό Του θέλημα και το αιματοκύλισμά μας στη ζωή της αμαρτίας.

Και αφού τέτοια Μητέρα είναι για όλους μας η Παναγία, έχουμε το δικαίωμα να βάλουμε στο στόμα μας τα λόγια του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα και να της πούμε: «...*Σε σένα και στη δική σου φιλανθρωπία ανήκει, Πολυύμνητη, να μη σταθμίσεις τη χάρη που θα μας δώσεις σε τίποτα δικό μας, αλλά στη δική σου μεγαλοπρέπεια. Κι όπως εσύ, αφού εξαιρέθηκες από το κοινό γένος κι έγινες δώρο στο Θεό, εκόσμησες έπειτα όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους, έτσι και σε μας, αντί γι' αυτούς εδώ τους λόγους που σου προσφέρουμε, αγίασε το θησαυροφυλάκιο των λόγων, την καρδιά μας και ανάδειξε τη χώρα της ψυχής άγωνα για κάθε κακό, με τη Χάρη και τη φιλανθρωπία του Μονογενούς σου Υιού... τώρα και πάντοτε...». ΑΜΗΝ! Χρόνια Πολλά και Ευλογημένα!*

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

¹ Εκ του Παρακλητικού Κανόνος